

φαλὴν εισόδημα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ἡμῶν σημειοῦμεν ὅτι τὸ κατὰ κεφαλὴν εισόδημα εἰς τὰς Η. Π. Α. ἀνέρχεται εἰς δολλ. 1950 ἤτοι 8 φορές μεγαλύτερον, εἰς τὴν Ἑλβετιαν ἀνέρχεται εἰς δολλ. 1250 ἤτοι 5 φορές μεγαλύτερον, εἰς τὴν Δανίαν ἀνέρχεται εἰς δολλ. 900 ἤτοι 4 φορές μεγαλύτερον, εἰς τὴν Ν. Ζηλανδιαν ἀνέρχεται εἰς δολλ. 820 ἤτοι 4 φορές μεγαλύτερον, εἰς τὴν Αὐστρίαν ἀνέρχεται εἰς δολλ. 450 ἤτοι 2 φορές μεγαλύτερον, εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέρχεται εἰς δολλ. 400 ἤτοι 1 1/2 φοράν μεγαλύτερον, εἰς τὸ Ἰσραήλ ἀνέρχεται εἰς δολλ. 350 ἤτοι 1 1/2 φοράν μεγαλύτερον καὶ τὴν Ἰαπωνίαν ἀνέρχεται εἰς δολλ. 250 ἴσον πρὸς τὸ ἰδικόν μας.

Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀντιπροσωπεύουν τὸ κατὰ μέσον ὄρον εισόδημα τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ ἐκάστης χώρας. Ἐὰν ὅμως λάβωμεν χειωρισμένως τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγρότου εἰς τὸ Ἑθνικὸν εισόδημα, ἐν συναρτήσει πρὸς τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν, τότε διαπιστοῦται ὅτι, εἰς ἕκαστον ἀγρότην ἀναλογεῖ ἐκ τοῦ εἰσφερομένου παρ' αὐτοῦ ἔθνικοῦ εισοδήματος δρχ. 4.700 — ἢ δολλ. 157 — δηλαδή κατώτερον τοῦ μέσου ὄρου κατὰ δρχ. 2.800. Κατὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τὸ κατὰ κεφαλὴν γεωργικὸν εισόδημα ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὄρον εἰς δρχ. 3.616 ἢ δολλ. 120, ποικίλλει δὲ ἀπὸ δρχ. 1608 ἢ δολλ. 53 διὰ τὴν Ἠπειρὸν καὶ Ἰονίους Νήσους μέχρι δρχ. 4.610 ἢ δολλ. 150 διὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ ἀγρότης δὲν ἔτυχε τῆς ἀναλόγου οἰκονομικῆς προστασίας τοῦ Κράτους διότι τόσοσιν ἢ συμμετοχῇ αὐτοῦ ὅσον καὶ ἡ κατὰ κεφαλὴν συμμετοχῇ εἰς τὸ Ἑθνικὸν εισόδημα, εἶναι μικρότερα ἢ ἐναντι τῶν ἄλλων τομέων οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ ἔχει ὡς ἐκ τούτου τὸ χαμηλότερον βιοτικὸν ἐπίπεδον, μὲ τελικὸν ἀποτέλεσμα νὰ

εὑρίσκηται εἰς ὑποδεεστέραν θέσιν καὶ εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἄλλὰ ἐὰν ὡς πρὸς ταῦτα ὁ ἀγρότης ὑστερῇ, δὲν εὑρίσκηται εἰς καλυτέραν θέσιν καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς ἐκδηλώσεις τοῦ βίου :

1) Ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ἐργασίας: Ὁ Ξενοφῶν, πλέκων τὸ ἐγκώμιον τῆς γεωργίας, ἔλεγεν ὅτι: ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς εἶναι ἡ καλύτερα ἀπασχόλησις καὶ ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ πηγὴν τέρψεων καὶ σωματικῶν ἀπολαύσεων, συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν ἐκγύμνασιν τοῦ σώματος καὶ παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐκτελῇ ὅσα ἀρμόζουσιν εἰς ἐλεύθερον ἄνθρωπον. Ἐφαίνετο δὲ παράξενον εἰς τὸν Ξενοφῶντα, ἀν κανεὶς ἐλεύθερος ἄνθρωπος, εἶχεν ἀπόκτημα περισσότερον εὐχάριστον ἀπὸ τὴν γεωργίαν, ἢ ἂν εὕρισκε κανεὶς εἰς τὴν ζωὴν του ἀσχολίαν περισσότερον τερπνὴν ἀπὸ αὐτήν.

Σήμερον, οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου ἔχουν ἐντελῶς διάφορον ἀντίληψιν περὶ τῆς ἐργασίας των εἰς τὸν ἀγρόν. Τεῖναι νὰ ριζωθῇ εἰς τὴν ψυχὴν των ἡ ἀντίληψις, ὅτι ζοῦν βίον καταδικῶν, διότι ἀκριβῶς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν διάβιωσιν εἰς τὸν ἀγρόν θεωροῦν ὄχι ὡς τέρψιν, ἀλλὰ ὡς ἀναγκαστικὴν, ἢ μόνη των δὲ σκέψις καὶ ἐπιθυμία εἶναι πῶς καὶ πότε, θὰ δυνηθοῦν νὰ λάβουν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὰ ἀστικά κέντρα, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς σπάζουν τὰ δεσμὰ καὶ ἀναγεννῶνται ἐλεύθεροι. Ἐνα ἀπὸ τὰ αἷτια τῆς σκέψεως ταύτης, εἶναι ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα τῆς ἐργασίας των. Εἶναι ἐργασία σκληρὰ καὶ ἐπίπονος, διότι δὲν εἶναι ἐπαρκῆ τὰ διάφορα μηχανικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα θὰ ἤδύναντο νὰ καταστήσουν τὴν ἐργασίαν των ἄσκοπον ἀλλὰ καὶ εὐχάριστον.

2) Ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας: Ἐνῶ ἐργάζεται τὸ πλεῖστον τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, ἀτυχῶς ἡ